

Annastolln in der Höll.

E bánya nevével először 1628 január 27-én találkozunk, midőn feljegyeztettek a részesekek, és pedig:

Maroffsky János, bányász	$\frac{4}{16}$, $\frac{1}{32}$	résszel
Preuer János, bányaügyelő	$\frac{3}{16}$, $\frac{1}{32}$	— „
Leierer Mátyás, bányaesküdt	— $\frac{1}{16}$	„
Hanko Márton, lelkész Hodruson	— $\frac{1}{16}$	„
Wieli Márton, felső biebertainai sáfár	— $\frac{1}{16}$	„
Kayser Márton	— $\frac{1}{32}$	„
Srepukh János	— $\frac{1}{32}$	„
Furmann Márton, vájár	$\frac{1}{16}$ —	„
Laurach Márton, vájár	$\frac{1}{16}$ —	„
Polnisz Frigyes	— $\frac{4}{32}$	„
Fleischer Mátyás	— $\frac{1}{32}$	„
Hofmann Kristof	$\frac{1}{16}$ —	„ ²⁾

1630 február 18-án felemlítették egy bejárású jelentésben, hogy a hedrusi völgy felső részén egy régi tó mellett hajtatott az *Annatárna* egy réztartalmu telér után észak felé és már 45 öl hosszú; a telér 3 - 4 kalapács vastagságu, és a réz-ércz között van fehér ezüstércz is, most a vájatvég mivelésben van, de a selmeczi kohók nem tudják a termelt érczeket jól feldolgozni; javasoltatik, hogy az érczből Beszterczebányára küldjenek egy próba olvasztásra valót.

A részesekek voltak ekkor:

Fuchs Mátyás	$\frac{6}{16}$	résszel
Frisowitz örökösök	$\frac{4}{16}$	„
Roth Ruprechtne	$\frac{3}{16}$	„
Kayser Márton	$\frac{1}{16}$	„

²⁾ Selmeczi bányabírószági jegyzőkönyv.

Wenger János	$\frac{1}{16}$	résszel
Teutschlmayer András	$\frac{1}{32}$	„
Riedtmüller Mátyás	$\frac{1}{32}$	„ ¹⁾

A próba olvasztás iránti javaslat nem fogadtatván el 1631 szeptember 1-én ismételtetett. Megemléttetik ez alkalommal, hogy a tárna a teléren már 48 öl hosszú, és hogy a keresztvágat a fedübe már 7 ölnyire behatolt.²⁾

Találunk e bányáról még egy főbejárási jelentést 1634 január 9-ről, e szerint a tárnaszájtól 28-ik ölben volt egy $1\frac{1}{2}$ öl mély ereszke, melyben a telér $\frac{1}{4}$ öl vastag, és van benne több 3—4 ujnyi rézérczes zsinór. Javasoltatik, hogy a telér a mélységbe és a vájativég felé 2—2 emberrel megvizsgáltassék. A vájativégen is szép sárga érczek vannak. Az itteni érczekből termeltetett már 219 mázsa rézércz, és van még 8—900 mázsa zúzó-ércz készletben, melyet jó lenne a tiroli zúzóban próbaképen feldolgozni, hogy meghatározni lehessen, valjon a tiroli, vagy az úrvölgyi zúzás módjára kelljen építeni egy zúzót a bánya számára, mert zúzó-érczek (dergleichen Felsen oder Kolbnprüch) nagy mennyiségben termelhetők.³⁾

Az akkori viszonyok azonban nem voltak új befektetésekre kedvezők, csüggedés és reménytelenség fogott el mindenkit, s így *Annatárna* üzeme is megszűnt 1640 körül.

Midőn azután 1648-ban a bányamivelés *Felsőbiebertárnán* ismét feléledni kezdett, megparancsolta Lobkowitz, hogy mivel az *Annatárnában in der Höll* jó rézérczek vannak, melyek az olvasztásnál adalékul jó eredménnyel használhatók; felszólítandók a bánya részesei, hogy a bányát erélyesebben miveljék, mert különben, másnak fog adományoztatni.⁴⁾

¹), ²), ³), ⁴) Selmeczi bányabírószági jegyzőkönyv.